

A T I Y E N O

شناسنامه
P R O F I L E

- صاحب امتیاز:
- موسسه فرهنگی هنری آهنگ آتیه (وابسته به سازمان تامین اجتماعی)
- سردبیر: زیر نظر شورای سردبیری
- صفحه‌آرا: محمدرضا لری چی
- ویراستار: کوروش اشرفی
- طراح: مهرناز منتظریان
- نشانی: میدان آرژانتین، خیابان احمد قسیر
- خیابان دوازدهم، شماره ۲۲
- تلفن: ۰۲۱-۴۵۴۳۶
- تحریریه: داخلی ۱۳۸
- بازگانی: داخلی ۱۲۲

www.atiyeno.ir

خبر
N E W S

ویرانی نظام آموزشی غزه

سختگویی صندوق کودکان سازمان ملل متحد (یونیسف) در فلسطین از ابعاد گسترده تخریب نظام آموزشی در نوار غزه بر اثر جنگ خبر داد و اعلام کرد که تقریباً تمامی مدارس این منطقه آسیب دیده یا به‌طور کامل ویران شده‌اند. به گفته کاظم ابوخلف، ۹۸ درصد مدارس غزه در جریان حملات نظامی تخریب شده و در نتیجه، بیش از ۶۳۸ هزار کودک فلسطینی از حق تحصیل محروم مانده‌اند. او با اشاره به پیامدهای انسانی جنگ تأکید کرد که از آغاز درگیری‌ها در اکتبر ۲۰۲۳، ورود تجهیزات و ابزارهای آموزشی به غزه تقریباً متوقف شده و این موضوع یکی از بزرگ‌ترین چالش‌های آموزشی کودکان به شمار می‌رود. ابوخلف همچنین اعلام کرد که در جریان جنگ، حدود هزار نفر از کادر آموزشی و نزدیک به ۲۰ هزار دانش‌آموز و دانشجو جان خود را از دست داده‌اند؛ آماري که نشان دهنده ضرر به سنگین به آینده آموزشی و انسانی این منطقه است. در همین حال، رسانه‌های رژیم صهیونیستی از آغاز روند لغو مجوز فعالیت ده‌ها سازمان بین‌المللی امدادرسان در غزه خبر داده‌اند؛ اقدامی که می‌تواند شرایط انسانی و آموزشی را بیش از پیش بحرانی کند. این تحولات در شرایطی رخ می‌دهد که با وجود اعلام آتش‌بس و توافق برای پایان جنگ، محدودیت‌ها و موانع عملی همچنان ادامه دارد و روند بازسازی و حمایت از کودکان غزه با چالش‌های جدی مواجه است.

نفت ونزوئلا خریدار ندارد

نشست کاخ سفید درباره سرمایه‌گذاری شرکت‌های آمریکایی در صنایع نفتی ونزوئلا، برخلاف انتظار با استقبال سرد آمریکایی‌ها روبه‌رو شد. شرکت‌های نفتی آمریکایی که به درخواست ترامپ برای سرمایه‌گذاری در صنایع نفت ونزوئلا در نشست کاخ سفید حاضر شده بودند، استقبال سردی از طرح رئیس‌جمهور آمریکا نشان دادند. براساس گزارش تازه‌ای از شبکه خبری «سی ان ان»، پیش‌تر ترامپ اعلام کرده بود که شرکت‌های نفتی قرار است ده میلیارد دلار در زیرساخت‌های نفتی ونزوئلا سرمایه‌گذاری کنند، اما استقبال سرد مدیران این شرکت‌ها موجب افزایش نگرانی در این باره شده است. «دارن وودز» مدیر اجرایی شرکت نفتی «اکسون موبیل» (ExxonMobil) در این نشست گفت: «باتوجه به شرایط کنونی، سرمایه‌گذاری نفتی در ونزوئلا غیرممکن است. این سرمایه‌گذاری نیازمند تغییراتی در ساختار تجاری و سیستم‌های قانونی ونزوئلاست.» همچنین «رابان لیس» مدیر اجرایی شرکت نفتی «کونوکو فیلیپس» (ConocoPhillips) هم در این باره گفت: «برای میلیاردها دلار سرمایه‌گذاری در بخش انرژی، باید دیون ونزوئلا بازپرداخت شوند.»

تعرفه سبز یا سیاست اقلیمی اروپا

با آغاز فاز اجرایی «سازوکار تعدیل مرزی کربن» اتحادیه اروپا، واردات کالاهای پرکربن به بازار اروپا وارد مرحله تازه‌ای شده است

مهشید مهدی‌زاده
روزنامه‌نگار

با پایان دوره گذار سازوکار تعدیل مرزی کربن (CBAM) و آغاز فاز قطعی آن، اتحادیه اروپا اجرای یکی از جنجالی‌ترین سیاست‌های اقلیمی-تجاری خود را وارد مرحله الزام‌آور کرده است. بر اساس این سازوکار، همه واردکنندگانی که بیش از ۵۰ تن از کالاهای پرکربن مشخص از جمله فولاد و آهن، سیمان، آلومینیوم، کود شیمیایی، برق و هیدروژن را به اتحادیه اروپا صادر می‌کنند، موظف شده‌اند به عنوان «واردکننده مجاز» ثبت‌نام و متناسب با میزان انتشار کربن نهفته در کالاهای خود، گواهی کربنی خریداری کنند. این در حالی است که در دوره گذار، از اکتبر ۲۰۲۳ تا پایان سال ۲۰۲۵، شرکت‌ها تنها در کنار اهداف اقلیمی، بعد مالی این سیاست

ملزم به گزارش میزان انتشار بودند و تعهد مالی نداشتند. اکنون اما قیمت گواهی‌های کربنی بر اساس میانگین قیمت مجوزهای انتشار در سامانه تجارت انتشار اتحادیه اروپا تعیین می‌شود؛ اقدامی که به گفته بروکسل، با هدف برقراری رقابت عادلانه میان تولیدکنندگان اروپایی و رقبای خارجی صورت گرفته است. کمیسیون اروپا این سازوکار را ابزار اصلی مقابله با «نشست کربن» می‌داند؛ پدیده‌ای که طی آن شرکت‌ها برای فرار از هزینه‌های اقلیمی، تولید خود را به کشورهای با استانداردهای زیست‌محیطی پایین‌تر منتقل می‌کنند. با این حال، منتقدان معتقدند این سیاست در عمل به نوعی تعرفه سبز تبدیل شده که می‌تواند تجارت جهانی را دستخوش تنش‌های تازه کند.

نیز قابل توجه است. برآوردها نشان می‌دهد درآمد حاصل از فروش گواهی‌های کربنی می‌تواند تا اوایل دهه ۲۰۳۰ به بیش از ۱۰ میلیارد یورو در سال و تا سال ۲۰۳۵ به حدود ۳۷ میلیارد یورو برسد؛ رقمی که هم به بودجه مشترک اتحادیه کمک می‌کند و هم نگرانی‌هایی درباره تبدیل شدن مالیات کربن به منبع جدید قدرت اقتصادی اروپا ایجاد کرده است. اتحادیه اروپا برای اجرای سخت‌گیرانه‌تر این طرح، مقررات تکمیلی جدیدی تصویب کرده که بر اساس آن، در صورت نبود داده‌های معتبر درباره میزان انتشار، مقادیر پیش‌فرض مبنایی محاسبه قرار می‌گیرد و فرایند راستی‌آزمایی کربنی دیگر ممکن نیست؛ پیامی که می‌تواند مسیر سیاست‌گذاری اقلیمی و تجاری جهان را در سال‌های آینده تحت تأثیر قرار دهد.

پست سنتی در دانمارک تعطیل می‌شود

دانمارک با توقف خدمات ۴۰۱ ساله تحویل نامه، گامی بلند به سوی پایان پست سنتی و تمرکز کامل بر خدمات دیجیتال و بسته‌رسانی برمی‌دارد

امسال حدود ۳۰ میلیون نامه را پردازش کرده، برای ارائه این خدمات ۱۱۰ میلیون کرون یارانه دولتی دریافت خواهد کرد و قصد دارد ظرفیت خود را تا ۸۰ میلیون نامه در سال افزایش دهد. مدیران این شرکت معتقدند برخلاف تصور عمومی، نامه‌های فیزیکی هنوز جایگاه خود را حفظ کرده‌اند؛ حتی در میان نسل جوان نشانه‌هایی از احیای مکاتبه سنتی دیده می‌شود.

پایان فعالیت پست‌نورد در بخش نامه‌رسانی پیامدهای اجتماعی نیز به همراه دارد. حدود هزار و ۵۰۰ شغل حذف خواهد شد و هزار و ۵۰۰ صندوق پستی قرمز که نمادی

از هویت شهری دانمارک هستند، از چرخه استفاده خارج می‌شوند. بخشی از این صندوق‌ها به فروش رسیده و عواید آن به امور خیریه اختصاص خواهد یافت و دولت در پی یافتن کاربری‌های جدید برای صندوق‌های باقی‌مانده است. تحولات دانمارک بخشی از روندی گسترده‌تر در اروپا است؛ جایی که کشورهایی مانند آلمان و لهستان نیز برای کاهش هزینه‌ها، خدمات سنتی پستی را محدود و نیروی انسانی خود را تعدیل می‌کنند. به این ترتیب، به نظر می‌رسد عصر نامه‌رسانی کلاسیک در اروپا بیش از هر زمان دیگری به پایان خود نزدیک شده است.

تشدید ناامنی غذایی در جهان

به تازگی سازمان خواربار و کشاورزی ملل متحد (فائو) و برنامه جهانی غذا (WFP) گزارش مشترکی منتشر کرده‌اند که زنگ خطر را درباره وضعیت امنیت غذایی در جهان به صدا درمی‌آورد. هر دو نهاد هشدار می‌دهند که «فرصت برای جلوگیری از گرفتار شدن میلیون‌ها نفر دیگر در ناامنی حاد غذایی رو به کاهش است». این گزارش ۱۶ منطقه در سراسر جهان را شناسایی می‌کند که در آن‌ها خطر بروز بحران شدید غذایی در حال افزایش است؛ وضعیتی که بدون اقدام فوری و هماهنگ، می‌تواند به بحران‌های بزرگ انسانی منجر شود.

در بیشتر کشورهایی که در گزارش ذکر شده‌اند، درگیری مسلحانه، علت اصلی کمبود غذاست. خشونت طولانی‌مدت، تخریب زمین‌های قابل کشت، آوارگی گسترده و مسدود شدن مسیرهای کمک‌رسانی همگی دسترسی به غذا را به شدت کاهش می‌دهند. سودان یکی از بحرانی‌ترین مناطق است. پس از ماه‌ها درگیری شدید، میلیون‌ها نفر در بخش‌هایی گرفتار شده‌اند که در آن بازارها فروپاشیده و توزیع کمک‌ها عملاً ناممکن شده است. فائو هشدار می‌دهد که برخی مناطق ممکن است به‌زودی به آستانه‌های فنی قحطی نزدیک شوند، اگر نتوان وضعیت را تثبیت کرد. یمن نیز وضعیتی مشابه دارد. در یمن بیش از ۴۰ درصد جمعیت در سطوح شدید بحران غذایی به سر می‌برند. تخریب زیرساخت‌های حیاتی و کمبود سوخت، ورود کالاهای وارداتی را مختل کرده است، وارداتی که بخش عمده رژیم غذایی کشور بر آن‌ها متکی است. این گزارش تأکید می‌کند که در فلسطین بی‌ثباتی مزمن و محدودیت بر جابه‌جایی کالاهای حیاتی، دسترسی به غذا را بیش از پیش کاهش داده و موجب وخامت سریع شاخص‌های تغذیه‌ای شده است. وضعیت در مالی و بورکینافاسو نیز نگران‌کننده است؛ جایی که ناامنی و بی‌ثباتی در کنترل مناطق باعث اختلال در بازارها، ایجاد مانع در تجارت محصولات کشاورزی و خسارت چشمگیر در تولیدات زراعی شده است. در بورکینافاسو، قویترین خانوارهایی که در مناطق درگیر زندگی می‌کنند، طبق آخرین ارزیابی امنیت غذایی، با «اختلال در بازار و کمک‌رسانی بسیار محدود»، روبه‌رو هستند.

این روندها در مالی نیز مشاهده می‌شود؛ جایی که شرایط مشابه باعث «وخامت سریع مصرف غذایی و سطح تغذیه در مناطق محلی» شده است. این ارزیابی با داده‌های «مقیاس طبقه‌بندی مراحل امنیت غذایی» (IPC) نیز پشتیبانی می‌شود؛ داده‌هایی که نشان می‌دهد حدود ۵۲ درصد جمعیت کشور در سپتامبر ۲۰۲۵ با مصرف ناکافی غذا مواجه بوده‌اند.

عامل دوم ناامنی غذایی، بی‌ثباتی اقتصادی است؛ وضعیتی که با افزایش قیمت مواد غذایی، کاهش ارزش پول ملی و بالا رفتن قیمت سوخت و نهاده‌های کشاورزی خود را نشان می‌دهد. در هائیتی این وضعیت با خشونت و اختلال در عملکرد طبیعی بازارها تشدید شده و میلیون‌ها نفر را به شدت آسیب‌پذیر کرده است. حدود ۵.۷ میلیون نفر، یعنی بیش از نیمی از جمعیت کشور، هم اکنون با ناامنی حاد غذایی روبه‌رو هستند و این عدد همچنان رو به افزایش است. شرایط مشابهی هم در میانمار و اتیوپی دیده می‌شود؛ جایی که کاهش ارزش پول ملی و اختلال در فعالیت‌های اقتصادی، قیمت مواد غذایی اساسی را بالا برده و قدرت خرید خانوارها را به شدت کاهش داده است. سومین عامل مهم، تغییر اقلیم است. تغییرات آب‌وهوایی دیگر به رویدادهای پراکنده محدود نمی‌شود؛ بلکه اکنون به یک عامل ساختاری ایجاد آسیب‌پذیری تبدیل شده است. خشکسالی‌های طولانی‌مدت، سیل‌های ناگهانی، طوفان‌های گرمسیری و موج‌های گرما بارها مناطقی را تحت تأثیر قرار می‌دهند که کشاورزی آن‌ها به شدت به بارش‌های فصلی وابسته است.

چهارمین عامل وبکی از کلیدی‌ترین موارد برای درک ابعاد مشکل، کمبود عظیم در تأمین مالی کمک‌های انسان‌دوستانه است. برنامه جهانی غذا هشدار داده که بودجه موجود در سال جاری ممکن است حدود ۶.۴ میلیارد دلار باشد؛ رقمی بسیار کمتر از آنچه برای ادامه عملیات جهانی این نهاد لازم است و به‌مراتب پایین‌تر از سطح سال‌های گذشته. این کمبود بودجه اجباری را برای برنامه موجب می‌شود تا سهمیه‌ها کاهش یابند، برنامه‌های تغذیه‌ای تعلیق شوند و تنها آسیب‌پذیرترین افراد در اولویت قرار گیرند.